

ભ મ તો ભુ ત.

હાંડનમાં રહેતો, મી. કાંલો નામનો એક તવંગર અમેરીકી, પોતાની આજીવન ગવેનરોલીને માટે સાઠ લાખ રૂપ્યાની કીંમતનો એક હીરાનો નેકલેસ ખતાવવાનો ચોરડર, અમેરીકાના જાણીતા ઝવેરીઓ આરાખીન અન્ડરુ. ને આપે છે; નેકલેસ તથા ચાચ છે, અને કારલો, પોતાના જવાન સેક્સીસીટર બાએજ વેડ હીલડરેને સાઠ લાખ રૂપ્યાના એક સહીત અમેરીકા મોકલે છે, જે પોતાના મેકરેટરી-મારકા (રેલો) સહીત અમેરીકા ઉપડી જાય છે.

બદમાશોનો બદમાશ, અને અફંગ ઉઠાવગીર, આ ભમતો ભુત, કે જેની યોજના સંપૂર્ણ છે, અને જેના આખાં અમેરીકામાં જાસુસો અને મજાસુઓ છે, તેને, ઝવેરી આરાખીનના સેકરેટરી વીલ્કમ મારકતે, વેડ હીલડરેને અમેરીકા આવવાની ખબર પડે છે; તે આ હીલડરેને સપાટામાં લઈ, પેલો સાઠ લાખ રૂપ્યાનો એક હજમ કરવાનો ઠરાવ કરે છે.

મોર્ન લાઈટ નામની એક એક્ટરેસ, કે જેણી, કાઈક રીતે આ જાતા ભુખના હાથપર સપડાયલા જેવી જણાય છે, તેણીને તેનું આ ખુના મેનું કામ ખીલકુલ ગમતું નથી, તેણી અવાર નવાર સામે થાય છે; આ તરફ વેડ હીલડરેને છટકામાં લેવાની ભમતા ભુત તરફથી તથા-તરી ચાલે છે. તે પોતાના મજાસુઓને, ઝવેરી આરાખીન તરફથી ગળા હોય તે કીસમે ખોટો કાર્ડ આપી હીલડરેને લેવા મોકલે છે, અને એક મોટા હોટલમાં, ખાવીસમા મજલાપર તેને માટે ગોઠવણ કરે છે.

વેડ હીલડરેની સ્ટીમર આવી લાગે છે અને બદમાશો તરફનાં કાવ-ત્રાંની હસતીથી અંગણ હીલડરે પેલાં હોટલમાં જાય છે, મગર ખાવીસમાં મળની ઉંચાઈ તેને પસંદ ન આવે, તે નીચલા માળપર ચોરગો લે છે, એ રીતે ભમતા ભુતની ગોઠવણ ગોખા આડકત્રી રીતે ઉંધી વલે છે.

મગર આ તરફ ભમતો ભુત હતો ! પોતાના નીચ્છલ નીવડેલા ગોઠ્યા-ઓપર લ્યાનત, શીટકાર દરજાવી, તે ખીજી યોજના રચે છે; અને હીલડરે-પર, ઝવેરી આરાખીનને નામે ટેનીફીન કરી, તે દીવસે રાત્રે તેને એક નાટ-કલામાં બોલાવે છે, અને સાંચી તેનો રસ્તો કરી નાખવાનું—તે પોતાના મજાસુઓને જગાવે છે,

મોર્ન લાઈટ આ સઘળું સમજે છે, અને તેણી હીલડરે

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૮૮૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ભ્રમભો ભટ્ટ

વિષય ૬-૩

અંત્રે હીલડરેઠને એક ચીઝી મલે છે, જે મુજબ તે મોર્ન લાઇટને મલવા જાય છે. મોર્ન લાઇટ પોતાની દાસીને કામને બાહ્ય બાહર મોકલી રેડ્યાપે છે, જે કે આ દાસી તેણીની નોકર હતી, મગર ખરેખર તે બમતા ભુતે તેણીને, બાપડી મોર્ન પર જસુસી કરવા માટે રોકેલી હતી; અને બનતું આનું છે તેમ આ દાસીએ, મોર્ન લાઇટ પર જસુસી કરવા સહીત, બુદ્ધ બમતા ભુત પર પણ જસુસી રાખી, તેના સધલી હીલડરેઠથી સઘાં વાકેફ રહે. માડયું હતું.

મોર્ન લાઇટ, આપણા હીલડરેઠને ઉતાવળમાં ઘણાક બેદી હુકમો આપે છે, અને કાંઈ આવી લાગે તો તે ટેડ ડાલી હતો; એમ કહેવા કહી. તે રાત્રે બીશપને ત્યાં ખાનગી ડાઇનીંગ રૂમમાં મલવા કહે છે; દાસી એ અરસામાં આવી લાગે છે, અને હુકમ મુજબ હસી હસીને હીલડરેઠ બાહર પડે છે.

તે અતી ઘણા વીચારમાં પડી જાય છે, અને પાછો બોક્ષ માહેલી પોતાની જગ્યા પર જવાને બદલે તે અરાખીન ઝવેરીને ત્યાં ટેલીફોન કરે છે, જે પરથી તેને જણાય છે કે અરાખીન પોતે તો ત્રણ દીવસો થયાં કેથે બાહર ગામ ગયલો હતો !

આ બધો ભરમ શું હતો, તે જાણવા તે હવે મોર્ન લાઇટના હુકમ મુજબ બીશપને ત્યાં જાય છે, અને જેકસ નામના બટલરની માગફતે મજકુર ખાનગી 'ડાઇનીંગ રૂમ' માં જઈ મેલવે છે જે મોર્ન લાઇટને મગતો જણાય છે, અને અડીલીડીના નેખમના વખતે, છટકી જવા તે તેને એક છુપો રસ્તો દેખાડો રાખે છે; પેલી તરફ મારફો (રોડો) રાહ નેધ નેધ, હોટલ તરફ પાછો ફરે છે; જ્યાં તેને બીશપ હોટલમાં આવવાનો હીલડરેઠ તરફથી ટેલીફોન મલે છે.

મોર્ન લાઇટ, હીલડરેઠને સધળી ખીનાયી વાકેફ કરવા ટેલીફોન કરે છે, મગર તેટલામાં, તેણીના ઓરડામાં બમતો ભુત આવી લાગે છે; પેલી તેનો સણસારો સમજી જઈ, ટેલીફોન પર જુહું જુહું હસવા પડી જાય છે; પેલી તરફ હીલડરેઠ વીચારમાં પડી જાય છે, જ્યારે આ તરફ, મોર્ન લાઇટનું આ કંઈ મોહબતનું છોળત હતું એમ સમજી લઈ બમતો ભુત અદેખો પડી તેણીના આંગ પર ધસે છે.

ટેબલ પર પડેલી છરી ઉંચકી લઈ પેલી પોતાનો બચાવ કરી આ બહમાશને દૂર રાખે છે.

નાનાં છોકરી, શું તારી આ છરીની ધમકીથી ભુત ખીલ

એકેએક તેમજ એકને બચાવનાર

આ કીસમે, ભમતા ભુતને, ખુબસુરત મોર્ન લાઇટે, એક વજ્ર
હુરીની મદદથી દૂર કાઢેલો આપણે જોયો છે; મગર તેણીની આ બેંચ
શીપર આ મવાલી લાઇ મુજમાં હસી નીચે ઉતરે છે, અને સાં ટેલીફોન
બોર્ડ પરથી. મોન લાઇટે છેલ્લા કાઢેલા ટેલીફોનનું નંબર મેળવે છે, જે
પરથી, “બીશપ કાફે” માં ટેલીફોન કાઢો હતો એમ તેને માલમ પડે છે.

તે હવે પોતાને ધરે ટેલીફોન કરે છે. અને સાંથી જીલ્લમ મારફતે તે
જાણે છે કે સુંદર મોર્ન લાઇટ, હીલડરેઠ ક્યાં હતો તે જાણતી હતી;
ભમતો ભુત હવે થોડાંક માણસોને લઈ જઈ હીલડરેઠને પકડી લાવવાનો
વીલમમને હુકમ આપે છે જે મુજબ તે બીશપ કાફે તરફ નીકલી જાય છે,

પેલી તરફ પેલાં ‘કાફે’માં, બટલર, જેક્સ, આપણા જવાન હીલડ-
રેઠને ‘ભમતા ભુત’ની નેકનામીથી વાકેફ કરે છે, અને ભમતા ભુત મારફતે
કરાવવામાં આવેલાં પેલા બેંકરનાં ખુનને માટે, બેંકનો રામોસી કેમ ફાંસી
લટકી ગયો, અને તે પછી ભમતા ભુતે, તેનાં બધરી છોકરાને કેમ આસરો
આપ્યો વગેરે જણાવે છે, અને એ અરસામાં, થોડાક બદમાશો સહીત
વીલમમને ધસી આવતો તે જોયે છે; અને તેઓને ઓલખી લઈ તે હીલડ-
રેઠને છુપે રસ્તે નહસાડી દેય છે; બદમાશો આવી પુગે છે અને જેક્સને
પીસટોલપર લઈ, પેથો છુપો દરવાજો ખોલવાની તેને ફરજ પાડે છે.

અત્રે જ્યારે આ ધમાધમી ધમધમે છે, ત્યારે આપણો

પહેલવાન રોલો

પોતે શું કરતો હતો, તે તપાસ્યે પોતાના જવાન શેઠ હીલડરેઠની
સલામતી માટે બીલકુલ ચોંતામાં પડેલો આ સેક્ટરી તેની શોધમાં નીકળે
છે, અને હીલડરેઠનાં ટેલીફોન કરવા મુજબ તે બીશપ કાફેમાં આવી પુગે
છે, જ્યાં તે બદમાશોને જેક્સપર હુમલો કરતો જોઈ, આ સંઘર્ષ હીલડ-
રેઠ માટેજ થતું હતું એમ સમજી જઈ એક ભુખ્ત વાઘની મીસાલ, તે,
આ લોંકડીઓનાં ટોલાંમાં ટુટી પડે છે, અને ખોલ ખોલતામાં, દેખીમ
દેખેએ ધીધઈધમિ કરી દધને આ સંઘર્ષ બદમાશોને વેર વીખેર હાલતમાં
નહસાડી દેય છે.

અતરેથી છટકેલો હીલડરેઠ, હજારો વીચાર અને જુરસાઓથી હિલ-
રાતી છાતીએ મોર્ન લાઇટનાં ધરે ધસી જાય છે, પેલી તેને આ કીસમે
સાં જવાની નાહાની કરવા માટે ઠપકો આપે છે. હીલડરેઠ પુર ગુસ્સાથી
‘ભમતો ભુત’, કોણ હતો તેનું નામ જાણવા ગાહે. હો. આ

એક ભુત મીસાલ

આવી ઉભો રહે છે—પેલી ગંગેદામ જાય છે, અને નકામાં હીસડું રેઠ આપતો કેદ પકડાય છે.

ડીટેક્ટીવ જેરી, કે જે આવા કાઠકિ ભમતા ભુતની હસતી વીચે માને છે, તેની અને તેના વડાની વચ્ચે આ બાબતમાં ટપાટપી થતાં, જેરીને રૂબરૂ પાનદાન મળે છે—મગર એટલામાં પેદરો આવી લાગી ખખર કરે છે. જેરી પેડરો સાથ જોડાઈ, આ ભમતા ભુતનો કાંટો કહાડી નાખવાનો ઠરાવ કરે છે. જવેરી આરાખીન કે જે બાહર ગયો હતો, 'તે, પોતાના ધંધાપર પાછો આવી લાગે છે. ભમતો ભુત પણ એક દીને તેની દુકાનમાં દાખલ થઈ રાહવાટ જાય છે.

બીજાપને ત્યાં થયેલી ફટાફટીમાં સખત ઈજા પામેલા જેરીને, હવે ડીટેક્ટીવ જેક્સ, ઓસ્પીટલમાં મળવા જાય છે, મગર તે તો તદ્દન બેસુધ્ધ પડેલો જણાય છે, જેવો તે સુધ્ધીમાં આવે કે તુરતજ તેને બોલાવી મંગાવવાનું ફરમાન જેરી ત્યાં આપી જાય છે.

આ તરફ, આરાખીનની જવેરાતની દુકાન ધોલે દીને હુંટવાનો 'ભમતો ભુત' પ્લાન રચે છે; આરાખીનનો સેક્રેટરી વીલ્યમસ, કે જે, ભમતા ભુતનો મલત્યો છે, તે, આરાખીનની ટાલકી સેકી નાખી તેને અધમુલો કરી નાંખી આરાખી તરફ પુઠ કરાવી ખુરસીપર બેસાડે છે; સાઠ લાખનો નેકલેસ ગળવાં માં મુકે છે એ બાદ, તે સ્ટોરના ડીટેક્ટીવને બીજા કામને બહારે બોલાવી કેદ કરી લેય છે અને એ મુજબ સ્ટોરની અંદર તે ગોયા સઘલી 'લાઈન કલી ચેર' કરી મુકે છે; રસ્તાપર બાહર પણ, ભમતા ભુતની ગોઠવણ અનુસાર પેમોટોરવાળાઓ જુદી ધાંધલ કરે છે, અને તેથી લોકનું તેમજ પોલીસનું ધ્યાન તે તરફ ખેંચાય છે; સઘલી ગોઠવણ સંપૂર્ણ થતાંજ સ્ટોરની અંદર એક સીસોટી ફુટે છે, અને પીસોટોલો ઉંચકાવા સમેટ, દર દાગીના અને જવેરાતનાં કાઠળાઓ ભરાવા માડે છે; બોલ બોલતામાં આખી દુકાન સાફ કરી નાખી, પાછળ ઉભેલા મોટર ખટારાઓ ભરી લઈ બહારે પસાર થઈ જાય છે; અને રસ્તામાં એક ઘાસનાં ગાડાંમાં આ ભુતના કાઠલા નાખી દઈ તેઓ એક મોટરમાં નીકળી જાય છે.

આ સઘળું ભમતા ભુતના ગોઠવાઓ કરે છે જ્યારે, 'ભમતો ભુત' પોતે. હીલડરેઠ અને મોર્ન લાઇટને કેદ કરી એક 'મોટોર લોન્ચ' માં બેસી તરફ નીકળી જાય છે.

હીંદી આ ભમતા ભુતને પકડી લાવવા જણાવે છે, ધરપકડ પોંદ્યે છે, મગર ખાલી કમાટો અને કેસીસો સીવાય, એક વાલબાર સોનું પોલીસની સોધમાં પાછું મળતું નથી.

પેલી તરફ, ભમતો ભુત, હીંદીડરેઠ અને મોર્ન લાઇટને લઇ, પેલા બેદી ટાપુપર જઇ પુગે છે, જ્યાં તે પોતા હસતકનાં એક ઉજ્જડ મકાનમાં આ બંનેને દાખલ કરે છે, ખુબસુરત મોર્ન, ભમતા ભુતને પુછી, તે આપડા હીંદીડરેઠને શું કરનાર હતો તે જાણવા ચાહે છે; ‘ભુત’ જણાવે છે કે ‘હીંદીડરેઠ આ ટાપુ જીવતો છોડી જશે નહીં!’ આટલું કહી તે તેણીને એક ચોરડામાં કેદ કરે છે, જ્યારે બીજા ચોરડામાં હીંદીડરેઠને પુરે છે.

બેંકર ચોમસટોડ કે જેને ગયા હપતામાં સાફ થઇ ગયલો, અને તેનો બેટો ખુનના વાંક માટે સડોવાયલો આપણે આગળ જોઇ આવ્યા છીએ તે, ફરેડ ચોમસટોડ પણ તેજ ચોરડામાં કેદ જણાય છે. ભમતો ભુત આ બંનેને ‘ઇનટરેડયુસ’ કરાવી, સુલેહ સંપત્તીજ રહેવાની સલાહ આપતાં ઠકા કરે છે; અને એ રીતે હાલને કાળ હીંદીડરે આપડો કેદ પડે છે; મોર્ન લાઇટ પણ તાળાં ચાવીમાં પડે છે.

શું તેઓ કે જ રહેશે?—શું તેઓનો મદદગાર પેદરો આવે પડશે હતો?—શું તેણે હાથોમાં ચુડી પહેરી હતી?—ના, ના, એએએ નાઆઆઆ!—

આ રીતે કેદ પડેલો હીંદીડરેઠ અને જેક ચોમસટોડને નાહસવાનો લાગ મળે છે, મગર આ આપડા બેની વીરહ બાર જણા નીકળી પડી, તેઓને તદ્દન લાઇલાજ કરી નાખે છે. છતાં, આ બે જણા, જે કીસમે દાંત પીસીને આ બારની વીરહ મટી જાય છે તેના અતી જોવાલાયક દેખાવો, રક્તિન થતા જણાય છે.

બીજી તરફ, આરબીન ઝવેરીની દુકાન ખાલી કરી લાવેલું સધળું ઝવેરાત, બદમાશો તપાસતા જણાય છે, અને એ આફત! જે ચીજની જરૂર હતી, જે ચીજ માટે આ સધળી ધમચકરી હતી, તેજ ચીજ પેલો નેકલેસજ ત્યાં હતો નહીં! બદમાશોની આ તપાસ દરમ્યાન ‘ભમતો ભુત’ ત્યા આવી લાગે છે, અને જોઇ લેવ, આ નામચીન નંગના સાગેદીની ધુમધુમ. તેઓ આરબીનના સેક્રેટરી વીલયમપર શક ખાય છે, મગર ભમતો ભુત પોતે, તેને નીરદોશ માને છે, આ સધળા ઉજ્જડ ઉપર, આટલું નજીવું કામ ન થયું કહી શીટકાર વરસાવે છે.

આત્મી કંઈક લખાવે છે, ટેલીફોન મળતાં બાહર રહે. જમ છે, ડોક્ટર તેને લખેલી ચીઠી આપે છે જે, તે વાંચે છે.

“મેર્ન લાઇટ—ટો ડાહી—મેર્ન લાઇટનો મકાનમાં.”

મારકોને (શેલો) ઓરપીટલમાં દોડી જતો, બે લુચ્ચાઓ જોતાંજ, તેની પુઠે પડે છે, અને એક જણ ટેલીફોનથી ભમતો ભુતને વાકેફ કરે છે, અમે મારકો (શેલો) બાહર પડતાંજ તેઓ લાગ જોડ તેની પર ટુટી પડી પેલી ચીઠી ઝુટવી લઇ જાય છે.

ચીઠી ગઈ તો પરવાહ નહીં. મારકો (શેલો) સઘળા બીનાથી જેરને વાકેફ કરે છે, અને તેઓ બીજા બેને લઇ મોર્ન લાઇટનાં મકાનમાં તપાસ કરવા જાય છે, અને ત્યાં તેઓની સેવામાં અચાનક ભમતો ભુત ટુટી નીકળે છે, અને હજી તો શું બન્યું તે માલમ પડે તેની અગાઉ આ ચાર જણાની સામે ચક્રિત પીસટોલની નવી ટંકાય છે—અને આ ચારે ભમતો ભુતના હાથપર ગીરફતાર થાય છે.

આટલેથી ન ધરાતાં, આ બધાએ પોલીસ વડાં મઠકે ટેલીફોન કરી “ભમતો ભુત પકડાયો હતો, તમો આવો” એમ કહી ડીટીક્ટીવ જેરને પણ બોલાવી મંગાવે છે, આ બાપડો માણસો લઇ, હાંફતો હાંફતો આવે છે, મગર ત્યાં ભુતને બદલે પોતાનાંજ માણસોને ગીરફતાર થયલાં જોય છે; એક જણને ત્યાં તપાસમાં રાખી બાકીનાંઓને લઇ તે બાહર પડે છે.

મારકો (શેલો) એક ધણોજ જોખમ ભરેલો આસામી હતો, એમ ભમતો ભુત જણુતો હોવાથી તેને બે બધાશો અસતક, એક મોટરમાં નાખી, પેલાં મેદી મકાનમાં મોકલી આપે છે, મગર આ તરફ આપણા મારકો (શેલો) મીયાં હતા; મોટરકાર એક પુલપર આવી લાગતાંજ આ લાઇ, પોતાના બંને ચોકીઆનોનાં થોપરામાં, એક એક ઉંધે હાથતી એલી દઈ નીચે પાણીમાં કુડી પડી, તરીને કોનારે નીકળી જઈ ત્યાં ચરતા એક ઘોડાપર સ્વાર થઇ નાહસે છે; બધાશો પુઠે પડે તે; મારકોએ (શેલો) પોને આ બે બધાશોને વાત કરતાં સમજેલું હોવાથી તે જેરી પાસે જઈ, ભમતો ભુત અરધા કલાકમાં આરાખીને ત્યાં જનાર હતો એમ જણાવે છે.

પેલી તરફ પેલાં મેદી મકાનમાં, તપાસ માટે રહેલો એક લુચ્ચો, ખુબ તંગ દારૂ પી ધરાઈ, ભુરી નીશઠાથી મોર્ન લાઇટના ઓરડામાં જાય છે; અને બુમ બરાડા સમજી, હીંચડેડ બારણું લાંગી મોર્ન આવી ફાં છે અને.

છે; મગર ભમતા ભુતથી ધાસતી ખાઈ ગયેલો બાપડો જોકે, તેનાજ હવાઈ આકારો જોય છે, અને તમ્મર ખાઈ ટુટી પડે છે; એટલામાં એક ટેલીફોન આવે છે, જે હીલડરેઠ નીચે મુજબ સમજે છે.

“રાત્રે બાર વાગે હીલડરેઠનો નીકાલ થઈ જશે.”

ગરીબ બાપડો હીલડરેઠ! ગોયા તે બાપડો પોતાનાં મોતનું વોરંટજ એ કાસમે, ટેલીફોન પર સમજી લેય છે. પેલી તરફ ભમતો ભુત, પોતાની સદાનો કુનેહ કારસાજ બતાવતો જણાય છે. આરાખીન પાસથી નેકલેસ મેળવવાનો હતો, તે માટે તે મોર્નલાઇટની પેલી આગલી દાસીને આરાખીનને ત્યાં નોકરી રહેવા મોકલે છે, બટલર બી તેનાજ હુકમ હેઠળનો જણાય છે. હવે સધલી તખ્તચારી પછી, આ નેકનામ પોને આરાખીનને મળવા જાય છે અને પોતે ‘ભમતો ભુત’ હતો, એમ જણાવી, પાક ખેહ્યાઈ અને નફ્ટ શોખાઈથી પેલા નેકલેસની માગણી કરે છે; ઉશકેરાઈ ગયેલો આરાખીન, સેકંડના સપાટામાં, ખાણામાંથી પીસ્તોલ ખેંચી કહાડી આ બદમાશની સામે ફેંકે છે—પણ—પણ—પચપચપણ—

શું ભુત મરી ગયો?—આહાહા! મેહુરખાનો, આમ જો ભુત મરતો હોય તો પછી કામ શું લાગે?—આ તો એક ચમતકાર હતો; શું ચમતકાર હતો?

આરાખીનને ત્યાં રહેલી નવી દાસી અને બટલરનું એક કાવતરું અત્રે ખુલ્લું થાય છે; આ બંને જણા ભુતના તાબામાં હોવાથી બટલરે અગાઉથીજ પીસ્તોલમાંથી ગોળી કહાડી લીધેલી જણાઈ આવે છે, જેથી બાપડો આરાખીન આ બદમાશ ભુતના હાથ પર લાઇલાજ થઈ પડે છે, એક સેકંડના સપાટામાં ભુતનાં માણસો ઝોરડાના એક એક ખુણામાંથી નીકળી આવી પેલા નેકલેસ માટે શોધ ચલાવે છે.

એ અરસામાં પેલી તરફ આપણો બહાદુર પહેલવાન પેદરો (રાલો) પોતે શું કરતો હતો તે જોઈએ, ચાલતી મોટરમાંથી નીચે નદીમાં કુદી પડેલો આ પેદરો એક ઘોડા ઉપર બેસી પુર ઝડપે ડીટકટીવ જેરીની ઓપીસ આગળ ધસી આવી, ભમતા ભુત આરાખીન ઝવેરીને ત્યાં નેકલેશ લેવા ગયો હતો. એમ જણાવે છે અને તે તેમજ જેરી અને બીજા આઠ દશ લાઉલઠ પોલીસ સીપાઇઓ એક મારતી મોટરમાં આરાખીનના ઘર તરફ જાય છે, મગર ત્યાં તો તે અગાઉનો પેલો નેકલેશ તે લુચ્ચાઓ મેળવી લઈ નીકળી જવાની તૈયારીમાં જણાય છે. જેરી આરાખીનની આગળ આ ભમતા

સરતામાં સરતુ સુખોદક માસિકપત્ર

 પુષ્પહાર.

હર માસે સુખોદક વર્તાઓ, કાવ્યો, ચરિત્રો, વિનાદકુંજ વિગેરે સાથે સુંદર સ્વરૂપમાં પ્રગટ થાય છે. વાર્ષિક મૂલ્ય માત્ર રૂા. ૧-૧૩-૦ પોસ્ટેજ સાથે. ખાસ ઉંચા કાગળની “રોયલ એડીશન” તુ’ મૂલ્ય રૂા. ૨-૫-૦ પોસ્ટેજ સાથે

લખો:—મેનેજર “પુષ્પહાર”—સુરત.

આપે છે, અને પેડરો (રોલા) ને સખત વહેમ પડી જાય છે. અને આરા-
ખીન તરફની એક નાની ધસારત સહીત પેડરો તથા જેરી સબળું પામી જાય
છે. આમન સામન પીસ્તોલ ફુટે છે અને ભમતો ભુત પોતે ધારણ થઈ પછ
ડાઈ પડે છે અને ખીજા બદમાસો તથા ડોટેક્ટીવ આમન સામનની આપ
લેમાં રોકાઈ રહે છે. બાદ પેલી તરફ પેલા ઉજડ ટાપુપરનાં બેદી મકાનમાં
આપડો જેક ભમતા ભુતનો આકાર ભુવે છે અને તે ધાસ્તી ખાઈ એક
ધુરદા મીસાલ જમીનપર પછડાઈ પડે છે; એ અરસામાં ટેલીફોન આવે છે.
અને તેપર આપણો હીલડરેઠ ખુદ પોતાના મોતનું ગોયા વારંટ સમજે છે.
એ અરસામાં પૈલી કરામતી કારસાજીથી ટેબલ સહીત બોંય નીચે જતી
જણાય છે અને ન ધારેલો કંઈ નહાસવાનો આસરો મેળવવાની આશામાં
હીલડરેઠ તથા મોર્નલાઇટ તેપર ફૂદી પડે છે, પણ નહીં ! નીચે જતાં તેઓને
ત્યાં આગળ આપણો ભમતો ભુત ઉભેલો જણાય છે અને તેઓ બાલુએ
ફરે છે તેટલામાં તો તેઓ બોલ બોલતામાં એક નાના ઓરડામાં અકસ્માત જાય છે.

ખીજી તરફ આરાખીનને ત્યાં સબળું ઠીકઠાક કરી જેરી પોતાની ઓશી-
સમાં જાય છે. જ્યારે મારકો (રોલા) પેલા બેને બચાવવા એક નાની હોડીમાં
બેસી પેલા ટાપુપર જવા નીકળે છે અને જેરી પોતાનો રીપોર્ટ લખવા બેસે
છે મગર ખુદા માલુમ, શું બની ગયું !— કંઈક છુપી કારસાજી ગોયા તેની
પર સાહયો નાખી બેઠેલી જણાય છે અને તે કંઈનું કંઈ લખી મારે છે,
અને જ્યારે તે રીપોર્ટ લખીને પોતાના વડા પાસે લઈ જાય છે ત્યારે ભમતો
ભુત પકડાયો હતો. વગેરે વાંચવાને બદલે હું રાત્રે બાર વાગે નેકલેશ લેવા
આવીશ. લી. ભમતો ભુત એમ લખેલું જણાય છે, આ લખાણ વાંચવાથી
જેરીને કમીશનરે ઠપકો આપી તે પકડયો અને હહાડા પાકા વગેરે કહે છે
અને ભુત મરી ગયો હતો એમ જેરી ખાતરી આપે છે અને આરાખીનને
ટેલીફોન કરે છે અને ત્યાંથી એવો જવાબ મળે છે કે ભુતનું શરીર ત્યાં
સલામત પડેલું હતું, જેરી એકવાર ફરીને પોતાનો રીપોર્ટ લખવાની કોશિશ
કરે છે મગર નહીં, ભમતા ભુત તરફનો ખીજો પેગામ કોઈક છુપી રીતે
લખાય છે કે “ઉજડ ટાપુપરનાં બેદી મકાનમાં આજે રાત્રે આવજે અને
નેકલેશ લાવજે. ભમતો ભુત.”

ગુંચવાયેલો ગભરાયેલો ડોટેક્ટીવ જેરી આરાખીનને ત્યાં ધસી જાય છે,
અને ત્યાં ભુતનું શરીર પડેલું જોય છે; ત્યારે એ હતું તો પણ શું ? જેરી
નેકલેશ પોતાનાં સ્વાધીનમાં લેય છે અને પેલી તરફ પેલા નાના
અને મોર્નલાઇટ પોતાની ઓરડીમાં એક.

જમણામ છે, બાર વાગે તેનું અરમ્બ આપવાનું હતું તે ક્ષીભડારેએ યાદ આપે છે અને તે હલે વધવા જતા સભરાટમાં ઓરમણી એક બાલુથી રેલી પડતી હતી જે જાને આ રેલીથી ઓરડો ભરાઈ જતાંજ તે તથા મોર્નફાઈલ કેવા ફંસાલ મોતે મરનાર હતા તેનો ખ્યાલ આવે છે.

હલે જેરી પોતે પેલા દમ્પુર આવે છે અને સઘળા ઓરમણો ખાલી જીવે છે અને એક ઓરડામાં ટેમલપર મેલો નેકલેશ મુકી જરા ઉઘો રહે છે એટલા વસ્ત્રમાં જીવ પોતે દેખાવ દેય છે અને નેકલેશ લેવા આગળ વધે છે તેવીજ પીસ્તોલનો અવાજ અતે ખતી છુગાઈ જાય છે અને પાંક્કી લાઈટ અંતોજ જેરી જીતને તેમજ પેલા નેકલેશને લઈને પ્રસાર શર્ષ ગયલો જીવે છે, જેરી બહાર ધસે છે, ત્યાં તે જીતને જોઈ પીસ્તોલપર લઈ તેના કાળે બેડી નાંખે છે. અને જીતને પકડ્યો હતો એમ ટેલીફોન કરીને પાછો ફરતાં જીતને ત્યાંથી પ્રસાર શર્ષ ગયલો જીવે છે.

આ તરફ જ્યારે જામતા જીતને હાથે મેડી પડે છે ત્યારે તેજ વખતે પોલીસ સ્ટોપીમાં જમતો જીત મોતે કમીશનર આગળ હાજર થઈ પોલીસ ફોજમાં ફોડાવાની અને જામતા જીતને પકડી આપવાની માગણી કરે છે; કમીશનર હસીને તેને બહાર કાઢે છે એજ વખતે આરાખીનનો ટેલીફોન આવે છે કે જામતા જીતનું શરીર સોફાપરથી ઉંચકાઈ ગયું હતું.

એ અરસામાં બહાદુર મારડો (રોલો) બોયરાને રસ્તે પેલા ઘર તરફ આવે છે અને બાર વાગવાને ફક્ત એકજ મીનીટ બાકી રહે છે તેટલામાં પેલા બંનેને બચાવે છે, અને બીજીજ પળે એક ધડાકા સમેત પેલો ઓરડો ખડાસ થઈ જાય છે.

બેડી મકાનમાંથી જીવના જોખમે બચવા પામેલા જોકે અતે મોર્ન લાઈટ પેડાર સાથે અહીં તહી નાહસવા માંડે છે, તેટલામાં તેઓ લોખંડી બખતર સા સળયલા તથા જીત જેવા આકારોને પોતા તરફ આવતા જોય છે. આ આકારોનાં ચોહમાંથી કંઈક છુમાડો નીકળતો જણાય છે અને આ ધુલો ઝેરી ગેસનો હતો એમ માની જઈ મારડો (રોલો) તથા પેલા બંને જણા જીવ લઈને નાહસવા માંડે છે; અને આ બાપડા નીરાધારોને ગોચા કુદરત પોતે મદદ કરતી હોય તેવો રંગ નજર આવે છે; તુફ વધે છે; અને એક જગ્યા ધડાકા સમેત વેરતન ખેડાણ ખતી જઈ, પેલા ત્રણે જીવ જેવા આકારો ધુળ મટ્ટાંસાં દબાઈ પડી તારાજ થઈ જાય છે.

પેલી તરફ, મોર્ન લાઈટની આથવી દાસી સીસીડીયા શું કહ્યો હતી તે જોઈએ. તેણી આપણા નેકનામ જામતા જીતની સઘળા બાજુ

મવંલાબક્ષ તેણીને તરછાડી કહાડે છે, મગર પોતે તેનો ફરક ભેદ જાણતી હતી, અને તે શાથી મરનાર હતો તે પણ તેણીને ખબર હતું, એમ તેણી તેને જાણતી છે, મગર નહીં; મુસાથી દીવાળી બનેલી આ છોકરી હવે, એક આખર ખબર હાથમાં પકડી, ભમતી ભુત પર તે ઉગામે છે, કવચ કે ભમતા ભુત પર ઝોળાઓની અસર થતી હતી નહીં, પણ જો તેમનાં છાંયમાં છલે કે ખજરમાં જખમ કરવામાં આવે તોજ તે મરે એમ તેણીને ખબર હતું; મગર તેણીનાં જેવાં એક મગતરોને હાથ શું આ ભુત મરનાર હતો ?—તેણી હાથ ઉગામે તે અપાઉં તો તેણીને પકડી લેવામાં આવે છે; પેલી તરફ જેક હીલડરેંઠ અને મોર્ન લાઇટ અરસપરસ પ્યારની મોહબત જાહેર કરે છે; પેલી તેને ચાહું છું એમ કહે છે, મગર તરતજ, કંઈક છુપી શક્તિઓ તેણીપર કામ કરતી હોય તે કાસમે તેણી પાછી ના કહે છે. એ શું બેઠ હતો ? ગમે તે હો, મગર અંતે તેણી “હું તને ચાહું છું” એમ કહી તેને ગળે વળગી પડે છે; જેક તેણીને પોતાની વીટી પહેરવે છે.

ભમતી ભુત આ સઘળું જોય છે, અને જેકના જવા પછી તેણી આગળ આવી એકજ હુકમ સહોત. જેકની વીટી પોતે મેળવે છે; એટલામાં પીસમો પુટે છે, અને બગીચાની ઝાડીઓમાંથી ભુત કાઢકને નાહસતાં જોઈ પાછળ પડી પેલી સેનીટ્યાને પકડે છે. મોર્ન લાઇટ પોતાના મકાને જાય છે; મોર્ન લાઇટને જેક મળે છે, અને તે પેલા વીટી ગુમાવતી જાય છે. આ સઘળું શું હતું, અને ભમતો ભુત, મોર્ન લાઇટ પર શું અસર ધરાવતો હતો તેથી અંજાણુ જેક હીલડરેંઠ અંતે અંજામ થાય છે; આ તરફ આરાખીન ઝવેરીમે અને પોલીસ કમીશનરને ભુત તરફથી સંદેશ મળે છે, કે તેઓ પાસનો નેકલેસ લેવા મેળવવા, ભમતો ભુત પોતે બીજી દીમે તરફીક જાવનાર છે.

અ પણા (પહેલવાન રેલો) મારકો પોતે શું કરતો હતો તે જોઈએ. તે સેનીટ્યાને જે આર બદમાશો સાથે વાનચીત કરતી સાંભળે છે, અને તેણીએ આપણી મોર્ન લાઇટને કેવી બધકર રીતે મારી નાખવાની ચાંચની રચી હતી તેથી વાકેફ થાય છે. આ ચોજના એવી હતી કે હીલડરેંઠવાળી વીટીમાં ઝેર ભરી તે પછી તેણીપર મોકલી આપવી અને તે વીટી મોર્ન લાઇટ પહેરતાંજ, એક છુપી ચાંપ દબાવ, પેલું ઝેર તેણીની આંગળીમાં જાખવ થઈ, તેણી તાખડોતખ મરણ પામે,

આ બંધકર કાવત્રાંથી વાકેફ થતાંજ મોર્ન લાઇટ, તેમજ જેક

ધીમ ફરીને જીવના જોખમે નાહસે છે, તેના ખરેખરા જોવા લાયક દેખાવોથી શીલમનો આ ભાગ ધમધમી રહે છે.

આ તરફ નેકલેસ લેવા આવનાર, ભમતા ભુત માટે આરાખીનના ધરમાં સર્વ તથ્યારીઓ કરી રાખવામાં આવે છે. કમીશનર એક ટેબલ આમલ બેસે છે, અને તેજ ટેબલનાં ખાનામાં તે પેલો સાઠ લાંખ રૂપ્યાની કીમતનો નેકલેસ રાખે છે; આહ ! તેને ક્યાંજ ખમર હતું કે આ સધળી ખીનાથી ભમતો ભુત પોતે વાકેફ હતો.

ખરાખર પોતે નક્કી કીધેલા વખતે આ શેઠ સાહેબ, ભમતા ભુત પોતે નેકલેસ લેવા આરાખીનનાં મકાનમાં દાખલ થાય છે; ટેબલ આગળ બેઠેલા કમીશનરને તે પુર માનથી નમન કરી પેલા નેકલેસની માગણી કરે છે. કમીશનર સાહેબ ખુબ ખભરાટથી કહે છે, “જીવ-પેલી તીજેરીમાં છે-લેવ કાઢે કરો !” — “મેહરબાની નામદાર” કહી ભમતો ભુત તીજેરી આગળ જાય છે. ખુદી તીજેરીનું ખારણું ઉઘાડે છે, અને અંદરથી લાઉકડ પોલીસ અમલદારો બાહેર નીકળી પડી ભમતા ભુતને પીસતોલપર લેય છે.

વેલ, શું થાયું ? — શું ભમતો ભુત આ વખતે ખરેખર સપડાયો હતો ? — એજી જવજી — ભુત પોતે સપડાયો હતો કે તેને સપડાવનારા સપડાયા હતા તે જરાક ધ્યાનથી જોજો — છ.

મગર તે તેટલોજ વખત ? એક વાર ફરીને ધમાધમી અને ધરપકડમાં, બદમાશ બચ્ચો ભમતો ભુત એક વાર ફરીને આગલા ઓરડામાં દાખલ થઇ, ટેબલનાં ખાણામાંથી નેકલેસ કહાડી લઇ, હાંડે કલેજે ટેબલપર ચાર એકડા ગોઠવીને જાય છે, જ્યારે ખીજી તરફ, આરાખીન ઝવેરી કમીશનર અને તેનાં માણસો તીજેરીવાળા ઓરડામાંજ શોધખોળ ચલાવે છે; વહેમ પડતાં કમીશનર આગલા ઓરડામાં ધસી આવે છે, મગર ત્યાંથી નેકલેસ સાફ થઇ ગયેલોજ જણાય છે.

પેલા તરફ, વીંટીનાં કાચનાંથી વાકેફ થયેલો મારકો (રેલો) હીલડરેઠને એ વાતથી ચેતાવવા ધસી જાય છે, અને ત્યાં મોર્ન લાઇટને તે વીંટી પહેરતાં, કંટાકટ વખતે અટકાવી લેય છે; હીલડરેઠ અને મોર્ન લાઇટ હવે સ્પેરયલ લાઇસંસ મેળવી પરણી જવાનો ઠરાવ કરે છે, અને તે માટે મોટોર બોલાવી ગોઠવણુ કરે છે; આ અરસામાં ભમતો ભુત, બેદી રીતે ત્યાં આવી પુગી આ સધળી ગોઠવણુ જાણી લેય છે, અને હીલડરેઠે બોલાવેલી ટેક્સીકર આવી લાગતાં, તે તેના સેફરને ઉઠાવી નાખી તેની જગ્યા લેય.

તેઓની પાછળ બાહર નીકળેલો મારકો (રોલો) પેલા સોફરને તડકડ્યાં મારતો જોઈ, સઘળાં ખીનાથી વાઢફ થઈ પાછળ પડે છે; એક પોલીસની મદદ લેય છે, તેને પોલીસ ઓફીસમાં ખમર કરવા મોકલી, પોતે દરીયામાં કુદી પડે છે, ભુત તેની તરફ પીસતોલ ફેંડે છે, મગર એક અચ્છી હુબકી લઈ મારકો, (રોલો) બોટની પછવાડે, પંખાની અડફતમાં આવીને ટુકડા થઈ જવાની ધાસ્તીમાં દોરડું પકડી બોટની સાથે ધસડાયો જાય છે.

ભમતો ભુત હવે આ બંને જણાને પેલાંજ બેદી મકાનમાં લઈ જાય છે, જ્યારે મારકો (રોલો) સાથે કીનારાપર ચાર પાંચ જણાને અઠડામણ થાય છે; એ અરસામાં પોલીશ કમીશનર પણ સીપાઈઓની એક ટુકડી સહીત આવી પુગે છે બેદી મકાનપર હલ્કો લઈ જવામાં આવે છે. એક કદી ન જોઈ હોય તેવી ધમાધમી થઈ રહે છે, મોર્ન લાઈટ માટે અદેખી પડેલી સેસીલીયા, છુપું બટન દાખી, આ બાપડા બંનેને ભેંયરામાં ઉતારી દેય છે; ધમાધમી દરમ્યાન ભમતો ભુત કંઈક અજબ રીતે પસાર થઈ જાય છે, પોલીશ કમીશનરના હુકમથી આખું મકાન ડીનેમાઈટથી ઊરાડી મુકવામાં આવે છે, કેટલાક બદમાશો પકડાય છે, બાકીના છુંદાઈ મરે છે, અને હીલડરેઈ તથા મોર્ન લાઈટને આગનાં શોળાઓ વચ્ચેથી, અતી કટોકટ વખતે જીવના જોખમે મારકો (રોલો) ખચાવી લેય છે તેના અતી દીલ ધડકાવનારા દેખાવો સ્ક્રીન થાય છે.

બચી ગયલાં હીલડરેઈ અને મોર્ન લાઈટ પરણી જવાની તક્યારી કરે છે, અને હીલડરેઈ લાઈસિનસ લેવા જાય છે. આ તરફ અરાખીન ઝવેરી, પોતાના નેકલેસ માટે જે તાણાજાણીથી કમીશનરને વીધી નાખે છે તેના ખરેખરા જોવા લાયક દેખાવો સ્ક્રીન થતા જણાય છે.

ભમતા ભુતને ખરાં જીગરથી ચાહતી સેસીલીયા હવે ખુનપર ચઢી ભમતા ભુતને ખંજર ભોંકવા જાય છે, મગર તેના મદદગારો તેને બચાવી લેય છે; આ તરફ ભમતો ભુત પોતે પણ તેજ રાત્રે મોર્ન લાઈટને પરણવાનો મજબુત ઠરાવ કરે છે. આ તરફ મારકો અને પોલીસ ટોળકી ભુતનાં ધર આગળ આવી પુગે છે; મારકો પોતે પહેલાં અંદર જાય છે, મગર ન ધારેલો એક અચુક ફટકો તેને બેથુદ્ધ બનાવી જમોનપર તોડી પાડે છે; ડીટફ્રીવ જેરી અને બોનબો પાછળ જાય છે, મગર તે સઘળાં ભુતના થાય છે, તે આ સઘળાને બાધે છે, અને ટેલીફોન આગળ

પેલી તરફ હીલડરેઠ અને મોન લાઇટ, લાઇસન્સની સઘળી તક્યારીઓ સહીત, પાદરીને આવવાની રાહ જોતાં થોભે છે; પાદરીને બદલે ભુત પોતે દાખલ થઇ, હીલડરેઠને પકડી છરીની ધારપર લઇ, પોતે પોતાનું લાઇસન્સ દેખાડી, પાદરી આવે કે ગુપ્તગુપ્ત પોતા સાથે પરણ્યા, મોન લાઇટને કહે છે, અને નહીં તે હીલડરેઠ માર્યો જશે એમ જણાવે છે.

પેલી તરફ મારકો મહામહેતવને છુટે થઇ, પોતાના ગોઠાઓ હતા તે ઓરડામાં આવે છે, જેરી પેલો બોમ્બ બતાવે છે, બીજી બાબુશી ભમતો ભુત પોતાનાંજ ટેલીફોનનું નંબર માંગે છે.

શું પેલાઓ છુટે તે અગાઉ ટેલીફોન વાગશે? શું આ તરફ ખરેખર ભમતો ભુત પોતે મોન લાઇટને પરણ્યો?

બહાદુર મારકો એક તરફ બોયરામાં ફેફ પડેલો, અને ડીટેક્ટીવ જેર તેમજ ઝવેરી આરાખીત વગેરેને બીજી બાબુએ ભમતા ભુતના હાથપર સપાં ડાખતા આપણે જોઈ આવ્યા છીએ. ગરીબ આપડો રોલો પોતે જ્યાં ફેફ પડ્યો હતો ત્યાંથી નીકળવાના ધણા ફાંફાં મારે છે પણ તેને ત્યાંથી બચવાની કે પનાર થવાની એક પણ ચારી જણાતી નથી અને આ બમ્બે પીંજરામાં સપડાયલા એકાદ ઝડૂતી વાકના જેવી તેની અઝાડપણાના દેખાવો અને બહુજ જોવા લાયક સ્કોન થય છે.

પેલી તરફ સપડાયલાઓના હાથ મજબુતથી પકડી લઇ તેઓને સદાને માટે સામતો રસ્તો કરી નાંખવાનો પ્લાન કરી બદમાશ ભમતો ભુત ટેલીફોનના તારો સાથે એક બોંબનું જોડાણ કરે છે અને પુર ઠંડાઈથી પોતાની આ યુક્તિ વીશે બધાઓને વાકેફ કર્યા કે જેવો ટેલીફોન વાગશે કે તમે સઘળાઓ યમપુરી પહોંચી જશો, એમ જણાવી આ ઉસ્તાદ ઉઠાવગીર ત્યાંથી ચાલતી પકડે છે. અને તેથી છવપર આવેલો મારકો સામસામી ભીતે હાથ અને પગના ટેકાની મદદથી ઉપર ચઢે છે અને જેના છાતી ધડકાવનારા દેખાવો અને સ્ક્રીન થાય છે. બીજી બાબુ ભમતા ભુતના ફરમાન મુજબ તેનો એક ઉઠાવગીર ગોઠ્યો ધરના ટેલીફોનનું નંબર માંગે છે અને જવાબ મળતો નથી તેનું કારણ અત્રે ખુલું જણાય છે કે ટેલીફોન ઓપરેટરે પોતાની એક સહી સાથે વાતમીતમાં મશગુલ હોવાથી પેલા બદમાશને માંગેલું ટેલીફોન નંબર મળતું નથી અને એ જેટલો વખત વધારે જાય છે તેટલો વખત ત્યાં પેલા સપડાયલાઓના લાજમાજ મુકે છે કારણ કે કંટેક્ટ વખતે મારકો જાણે તેઓને ત્યાં છે અને ટેલીફોનનું જોડાણ કાપી નાખે.

હવે આપણે પ્રીતમના ચકરની ખીજ તકકર તપાસે ! પેલા બંને વહાલા જીવો હીલડરેઠ અને મોર્નલાઇટ લગનનું લાઇસન્સ લઈ આવી પાદરીની રાહ જોતા થોભે છે એટલામાં ભગતો જીત મોતે તમા આવી લાગે છે અને તેના મોડમઓ મોર્નલાઇટ તથા હીલડરેઠને મોલ મોલતામાં લાઇલાજ કરી નાંખે છે.

અત્રે આહિરવાદ દ્વિધાવગીર ખરા જીગરનાં જોસથી મોર્નલાઇટ માટેના પોતાના આર જાહેર કરે છે અને પોતે જે જોસથી તેણીને ચાહતો હતો તેટલો તું નહીંજ ચાહતો હશે એમ હીલડરેઠને કહે છે અને અતરે સમજાને ત્રાહે ત્રાહે ત્યાં માહુ માહુ પોકરાવનારે બદમાશ ભમતો જીત પેતાની મોહબતની નાસી પાસમાં અફસોસના આંસુ રેડતો ખુદલો નજરે પડે છે. અને તે મોર્નલાઇટને આજીજ કરતાં પોતાની આગલી મહોબતની યાદ આપે છે અને તેણી પણ પોતાના આ બંને આશક હિમેદવારોની વચમાં ગાફેલમતના શુચવાડાથી મુચ કદિત્રી સુંગળાતી લાઇલાજ થઈ ખેસે છે. ભમતો જીત હવે પોતાની આશ મોહ-સેમતની પૂરવારીમાં હીલડરેઠને એક ખુદી ચેલેંજ ફેંકે છે. અને જો તે મોર્નલાઇટને ખરેખરજ ચાહતો હોય તો તેણીને માટે લડવાની ચેલેંજ કરે છે.

હીલડરેઠ ખુશીથી તેની આ ચેલેંજ સ્વીકારે છે, અને આ બંને જણુ હવે એકલા ઓરડામાં હાંસાળ ચુકવી લેવા જાય છે; અને અત્રે મોર્નલાઇટ ના વીલાપનું વર્ણન કરવાની ગોચા અશક્તીજ થઈ પડે છે, ઓરડામાં એકલા પડેલા આ બંને હમમદો એકબીજાને જુખ્યા વરની અદાથી જુવે છે જીત હવે એક મોટી છરી લાવી ટેબલપર મુકે છે અને જેના હાથમાં આ છરી આવે તે તેનો ઉપયોગ કરે એવું ઠરાવી બંને જણુ ઓરડાને એક નાકે જઈ ઉભા રહે છે અને બંને આ છરી મેળવવા સામટો ધસારો કરે છે અને કર્મ સંજોગે ભમતો જીતનાજ હાથમાં તે છરી જઈ પડે છે.

અત્રે હવે એક ખરેખરી ખુનખાર અપાઝપી અને મજબુત ખાંધાના બળ વાત જીતના હાથપર હીલડરેઠ મુરદું થઈ પડે એવા દરેકે દરેક ખુદા સંજોગો જણાય છે. લડાઇનું પાસું અવારનવાર બદલાતુંજ રહે છે અને આખરે એક જવતોડ જાત પછી હીલડરેઠ પેલી છરી ભમતો જીતના હાથમાંથી મેળવવાને શક્તિવાન થાય છે, એમ કરતાં તે જો કે થોડો ઘણો ધાયલ પણ થાય છે.

હીલડરેઠના હાથમાં છરી જતાંજ હવે ભમતો જીત પુર જનુનથી તેને વળગી પડે છે અને લડાઈ પુર જોશથી ગંધી જાય છે. હીલડરેઠના હાથપર ભમતો જીત અચુક રીતે ધાયલ થઈ પડે છે અને બંને હરીફો છુટા પડે છે ભમતો જીત બહાર નીકળી મોર્નલાઇટ પાસે જાય છે અને પે તે મરતો.

પેલી તરફ કટોકટ અચી જવા પામેલો. ડીટકટીવ હેરી તથા આરાખીને અને મરકાની ટાળકી મોટરમાં બેસી મોર્નલાઇટના મકાને ધસી આવત જણાય છે. અને મરતો મરતો અચી ગયલો તો બી આરાખીન ઝવેરીની છાતીએ ચહડેલો પેલો સાહક લાખનો નેકલેશ હજી બી હેડો ઉતરેલો જણાતો નથીજ.

પેલી તરફ હીલડરેઠ પોતે બી કંઈ કમતી ધાયલ થયલો નજ હતો. જમતો ભુત, પોતાની સધલો જુહાકી લુહી બેડેલો. જમતો ભુત, મોર્ન લાઇટની મોહબતમાં મરતો. જમતો ભુત આખરે તેણીની મોહબતમાં ગોયા મરતો જણાતો હતો. તેના જોડીદારોનાં જમનો પણ કંઈ પાર ન ના મોર્ન લાઇટ પોતે પણ કંઈ કમતી દુખી અને ગમખાર નજ હતી; જાંની આંખો આંધુઓથી તર હતી. સધળાંની જાતી દુખથી દખાતી લે સધળાંઓ, આવાં ગમખર પરીણામ માટે ગમખાર હતાં. જમતો ભુત ખરે પોતાની જાંદગીને નાકેજ આવી પડેલો હતો; તે મરતો હતો, ઘડી પણ હો તેને મરતો એક ઓરડામાં છોડીને બીજા ઓરડામાં જતા મોર્ન લાઇટ એક હેબટની ઓ સહીત ચોંકી ઉભી રહે છે. કારણ કે બાજ ઓરડામાં જ્યારે જમતો ભુત મરવા પડ્યો હતો, ત્યારે આ બીજા ઓરડા, એક સાંજે તાંજે અને તનદુરસ્ત જમતો ભુત તેની નજર પ આવી ઉભો રહે છે.

યા પરવરદેગાર ! એ આ ભેદ હતો તો બી શું ? જરાક ધીરો પકડો સાહેબો, તમારી ઈતેજારીની હદ આવી રહી છે. જમતા ભુતને લગતે ભેદ ખુલે છે—એટલુંજ નહી પણ મોર્ન લાઇટની આસપાસ વીટલાયલો ભેદ પણ ખુલેલો થાય છે. સધળું આ હપતામાંજ અને છે, અને

આ સધળું તમારે સ્કીનપર જોવા સીવાય બી છુટકોજ નથી.

આવે છે ! આવે છે !! આવે છે !!
 વિશ્વવિખ્યાત યુનિવર્સલ ફીલ્મ કંપની
 બી.એ. બી.
 મહાભારત સીરીયલો.

